

Sy, 30 januari 2005

Wat is het toch een feest om, na het werk, op vrijdagmiddag af te reizen naar de prachtig besneeuwde ambiance van de Belgische Ardennen. De bloedhete automotor vindt moeiteloos zijn weg over de kronkelige route naar beneden, naar het alom bekende etablissement "La Ferme". Helaas was dit gastronomische onderkomen wegens een welverdiende skivakantie gesloten. Awel, een klein dompertje maar niet genoeg om het weekend te verpesten.

Maar liefst 23 kandidaten hadden zich opgegeven en waren bereid zich te onderwerpen aan een strenge selectie welke, na goedbevinden, zou leiden tot deelname aan de opleiding voor Alpine Trektochtleader, Vreemde Voettochtleader of Alpine Kliminstructeur.

Zaterdag stond in het teken van oriëntatie, kaart- en kompasgebruik en gaan in het terrein. De omstandigheden waren zoals gezegd "wie ein Bilderbuch". Het winter-zonnetje maakte bij ieder van ons het besef los dat het leven, zo af en toe, behoorlijk aangenaam kan zijn.

In groepen verdeeld moesten de deelnemers jacht maken op oriëntatie-punten in het terrein. Onderweg werden zij ook nog eens uitgehoord over de persoonlijke ervaringen op Alpien gebied en confronteerden wij hen met de achterkant van de trektochtleaders-medaille.

Zondag stond in het teken van het leiderschaps-simulatiespel. Niet alleen voor de kandidaten die het beleven, maar ook voor de selecteurs is dit altijd het meest confronterende moment van het selectie-weekend. De rollen werden met verve ingevuld en ook al is er sprake van gespeelde en soms ietwat "absurde" situaties, het bood onze selecteurs de mogelijkheid om een goed oordeel te kunnen vellen

Helaas moesten wij op basis van de getoonde prestaties gedurende het hele weekend (jaja, het begon al op vrijdagavond kandidaten, toen hielden wij jullie al in de smiezen !!!) van enkele kandidaten afscheid nemen. Nooit leuk om te doen natuurlijk. Want je vraagt je altijd weer af of je fair genoeg bent, of je alles goed gezien hebt bij die kandidaat

Nou ja, in ieder geval hadden de selecteurs tijdens het evaluatie diner genoeg met elkaar te bespreken, al was het alleen maar voor de eigen geruststelling dat je goed zat met je oordeel.

Wij zullen het zien. Want in de komende 4 theorie-weekenden zullen de uitverkorenen moeten bewijzen dat zij onze sport serieus nemen, dat ze zich kunnen vastbijten in de materie en dat zij in staat zijn ook op papier alpinisme te bedrijven. Maar het echte bewijs zal uiteindelijk toch in de Alpen moeten worden geleverd. Daar worden onze kandidaten pas écht voor de "murmeltiere" gegooit tijdens een zwaar praktijkexamen.

U leest het goed, waarde leden van de NKBV, wij gaan echt niet over één nacht ijs. De verantwoordelijkheid die je draagt als tochtleader of instructeur is heel groot. Onze leden verdienen goed opgeleid en betrouwbaar kader en de organiserende commissies denken dit op deze wijze te realiseren.

Dank aan onze moedige kandidaten en onze kundige selecteurs !!!
Mike Nikkels, Selectie-coördinator NKBV.